

Rechtenvrij interview Katinka Polderman – Polderman Tuigt Af

De Zeeuwse cabaretière werd bekend in 2005 toen ze het VARA Leids Cabaret Festival won. Sindsdien maakte ze twee avondvullende programma's; *Polderman (2006)* en *Polderman kachelt door (2008)*. Met haar laatste programma werd Katinka genomineerd voor de prestigieuze cabaretprijs Neerlands Hoop.

Waar gaat Polderman Tuigt Af over?

"*Polderman Tuigt Af* gaat over de angstcultuur die Nederland op dit moment beheerst: angst voor calamiteiten, voor de crisis en rampen. Ik maak me druk over de betutteling door de overheid. Die bordjes overal.

Weeralarm, rampenplannen, pas op voor dit, denk aan dat ...

Die hele angstindustrie wordt gestimuleerd door de overheid. Op TV verschijnen reclames waarin ons dringend wordt geadviseerd een noodpakket à 85 euro aan te schaffen, want je weet maar nooit .. In zo'n rampenton zit alleen maar zoi en het zorgt voor schijnveiligheid. Ik wil wel een rampenton voor een echte ramp zoals het uitgaan van een verkering."

Van jou als cabaretière wordt gezegd dat je grof en teder bent. Waarom allebei?

"Omdat ik allebei nodig heb. Omdat ik het ook ben. Je kunt het ook onder één noemer brengen. Dan kom je uit bij éerlijk; Je kunt niet alleen maar teder zijn, dan ga je aan jezelf voorbij. Maar ik zal nooit iemand echt beledigen. Ik heb geen zin in afzeiken. Als iemand je vraagt om je mening te geven over zijn liedje. Dan kan je natuurlijk zeggen dat je het een kut liedje vind, maar je kunt ook aangeven wat er te verbeteren valt."

Zelf ben je ook veel bezig met liedjes. Schrijf je alle teksten zelf?

"Ja. De liedjes vind ik het leukst om te doen. Ik hou van liedjes waarin ik mezelf verlies. Waarin ik in een situatie verzeild raak zonder dat ik er iets aan kan doen en mezelf er vervolgens weer uit moet redden. Eigenlijk weet ik nooit wat een tekst gaat doen. Bij de try-outs heb ik een liedje gebruikt waar ik zelf gierend om moest lachen. Dat je direct naar iedereen smst: wat ik nu weer heb bedacht. Wel, dat nummer vond niemand leuk. Ik weet gewoon dat een man met veel van mijn liedjes meer succes zouden hebben. Terwijl, het *Sonja Bakker lied* uit mijn voorstelling, dat ik zelf 'wel aardig' vond meteen een hit was."

Wat betekent taal voor jou?

"Van jongs af aan vind ik taal heel belangrijk. Ik heb altijd veel gelezen waardoor in groep 8 de boekjes op waren voor mij. Ik had ze allemaal als een razende doorgewerkt. Wat me vooral aanspreekt is wat je met woorden kunt bereiken. Dat ik met de woorden in mijn liedjes een filmpje in het hoofd van mensen laat spelen, dat je verhalen duidelijk kunt maken. Met een liedje kun je relativeren en tegelijk ook troosten. Ik wil de woorden geven aan iets wat meer mensen misschien al voelden, maar nog niet durfden uit te spreken."

Wat vind je moeilijker: ontroeren of mensen aan het lachen maken?

"Ik vind het moeilijker om een heel grappig liedje te schrijven dan te ontroeren. Ontroeren gaat me toch makkelijker af."

Toch is het merendeel van je liedjes grappig?

"Er zijn inderdaad een paar ontroerende liedjes afgevallen. Dan kies ik toch eerder voor de lach. Ik vind het fijn een lach te horen uit de zaal. Ik zie het publiek al niet, dan wil ik ze wel horen. Als het publiek lacht dan zeggen ze eigenlijk: dat vind ik ook."

Is je nieuwe voorstelling weer net zo persoonlijk als je vorige?

"Er zitten natuurlijk weer persoonlijke verhalen in verwerkt. Je schrijft toch de liedjes op basis van wat je meemaakt. Als ik verliefd ben schrijf ik dus ook vooral liefdesliedjes. Maar ook in de alledaagse dingen zie ik bruikbaar materiaal. Maar doordat mijn leven nu redelijk op orde is kan ik me weer op de buitenwereld richten. Alles wat je meemaakt in het leven kan materiaal voor een voorstelling zijn. Ik ben een spons die het allemaal opzuigt, maar het ook weer kwijt moet."